

העולם הפנימי

אדם יכול לחיות בעולם שמונים ואף תשעים ומאה שנה, והוא אינו מכיר את עולמו הפנימי. עלינו לשאוף למצב שיתקיים בנו "עולמך תראה בחיך", לשאוף לפנימיות. לעשות חשבון נפש בבחינת "וייותר יעקב לבדו", להכיר את עולמו הפנימי.

ברור שאין בדברים אלה הטפה שלא להיות חלילה מעורב עם הבריות. בוודאי שכל אחד צריך לעזור לשני, ולרצות בקרבת השני. אבל התכלית הנכספת היא למצוא את כל ההצלחה והאושר – בתוך עצמו. ולזה קוראים: צניעות. "את צנועים חכמה", "והצנע לכת עם אלוך".

צניעות אינה מתבטאת רק בדיבור ובלבוש. אלא, כל המחשבה של האדם הצנוע מתרכזת ומתמקדת בתוך העולם הפנימי שלו. לזה קוראים צניעות.

(הרב זילברשטיין / עלינו לשבח)

"אם חומה היא, נבנה עליה טירת כסף, ואם דלת היא, נצור עליה לוח ארז"

יסוד הצניעות נמצא בעושר הפנימי. ככל שהעושר הפנימי גדול יותר, כן יש צורך בשמירה גדולה יותר, בחומה חזקה של צניעות, לשומרו.

כאשר הבית נחשב לאדם כעולם מלא, בני הבית שלמים עם אישיותם הצומחת בתוכו, הרי אין הם פונים לעולם שבחוץ נזקקים ודלים.

ככל שהריקנות והדלות הרוחנית שורה בבית – די בלוח עץ בלבד לשומרה. ככל שהאוצרות רבים ויקרים יותר, יש צורך ב"כספת" חזקה יותר ובשמירה יתרה.

(יופי של צניעות)

הזכות לכהנים גדולים

בגמרא מסופר על קמחית שהיו לה שבעה בנים, וזכתה שכולם שמשו בכהונה גדולה. שאלוה חכמים במה זכתה לכך, ואמרה להם: מימי לא ראו קורות ביתי שערות ראשי. אמרו לה החכמים: הרבה עשו כן ולא הועילו. (יומא מז, ע"א)

ומדוע באמת זכתה קמחית יותר מאחרים שעשו כן?

קמחית לא עשתה את המעשה הזה בלבד, כי אז יתכן שלא היה מועיל לה כלל, אלא מעשה זה היה דוגמא למידת צניעותה הפנימית, "שהייתה צנועה ביותר" (רבנו חננאל סם). ואלו שלא עלתה בידם אמנם "עשו כן" במעשה, אך לא הגיעו לדרגתה בצניעותם הפנימית, והפעולה לא נבעה מאותה מידת הצניעות של קמחית.

(הרב מ"י לפקוביץ / דרכי החיים)

המלכות - פנימה

"כל כבודה בת מלך פנימה."

כבודה של מלכות הוא בכוח ה"פנימה" שבה. המלכות היא העושר הגדול ביותר. היא מספקת צרכי כל, ואין היא צריכה לקבל מחוצה לה.

העושר הפנימי והשלמות שבפנים מביאים לצניעות, וליצירת חומה בפני ההמוניות של הרחוב.

צניעות זו נותנת מלכות בעולמו הפנימי של האדם, ובסופו של דבר מביאה למלכות כללית. וכדברי חז"ל: "כל כלה שהיא צנועה בבית חמיה, יוצאים ממנה מלכים ונביאים".

(יופי של צניעות)

גדלותה הפנימית של בת ישראל

אין האישה אינה נבחרת למינוי ציבורי. דבר זה אינו נובע מחמת פחיתותה, אלא דווקא בשל מעלתה. כל אותם מינויים ציבוריים כוחם יפה בציבור. לעומת זאת האישה, שכל כולה היא רשות היחיד, וכל כולה היא מקום גניזת הארון לפני ולפנים, בבחינת "כל כבודה בת מלך פנימה", היא עומדת תמיד לפני השכינה הקדושה, ואין עניינה עם העיסוקים השונים והחיצוניים שהם מנת חלקם של האנשים.

(הרב עזריאל טאובר / הבית היהודי)

כאשר מעיינים בתנ"ך, ולומדים על נשות האומה הטהורות, ועל עומק נאמנותן לעם היהודי ולקודשיו, כמה גדלות הנפש משתקפת מדבריהן! כמה הוד שבגבורה נסוך עליהם, וכמה מעוררים הם בקרבנו מלוא חופניים כבוד והערצה לאבותינו הגדולים הקדמונים, שהשכילו לגדל ולחנך בנות חיל כאלה. ביטוייהן הנשגבים ומעשיהן המרוממים מעידים עד כמה חזרות הן היו ברוח מסירת הנפש לקנייני האומה.

צניעות נשי ישראל אינה בשום אופן סמל החשכות והבערות, כאותה הצניעות הצבועה הידועה... כי אם סמל המוסר הטהור, הנובע מלב רחב, חופש הרוח, מבט צלול והשקפה נאורה.

(הרב טבוימי / אם בישראל)

אמה של מלכות

הגות ומחשבה לנשות ישראל

- העושר הפנימי -

6